

שיעור מספר 3 8 - 14 אפריל

ממלכת כוהנים

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור שבת השבועי: 1 פטרוס 2:1-3; אל העברים 4:12; 1 פטרוס 2:4-8; ישעיהו 28:16; שמות 19:3-6; 1 פטרוס 2:5,9,10.

פסוק לשינון: "אֲבֵל אַתָּם עִם נִבְחָר, מִמְּלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ, עִם סִגְלָה, לְמַעַן תִּסְפְּרוּ תְהִלּוֹתַי שֶׁל הַקּוֹרָא אֶתְכֶם מִחֻשֶׁךְ אֶל אֹרֹךְ הַנִּפְלָא" 1 פטרוס 2:9

שקוע בתרבות, דת, וההיסטוריה היהודית, שמעון כיפא מתייחס למאמינים אליהם הוא כותב כאל "גוי קדוש, עם ה'". בהשתמשו במילים אלו, הוא מדבר בלשון הברית שהתנ"ך השתמש כדי להתייחס לעם ישראל הקדום, וכעת הוא מייחס את הלשון הזו לקהילת הברית החדשה.

ואכן אין להתפלא על כך: הגויים אשר האמינו בישוע התווספו לעם ברית ה' וכן גם מתכבדים מברכות אלוהים. "וְאִם נִכְרְתוּ בְּמֵה עֲנָפִים מֵעֵץ הַזֵּית, וְאַתָּה, זֵית בָּר, הֲרַכְבָּת בְּמִקוּמָם וְשִׁתַּפֵּת בְּשֵׂרֶשׁ הָעֵץ וּבְלִשְׁדוֹ, אֲזִי אֶל תִּתְנַשֵּׂא עַל הָעֲנָפִים. אִם תִּתְנַשֵּׂא, דַּע לְךָ שֶׁלֹּא אַתָּה נוֹשֵׂא אֶת הַשֵּׂרֶשׁ, אֶלָּא הַשֵּׂרֶשׁ נוֹשֵׂא אוֹתְךָ." (אל הרומים 11: 17,18).

בפסוקים לשבוע הזה, כיפא מצביע לקוראיו על האחריות הקדושה והקריאה הנעלה שיש להם כעם הברית, אלה אשר (לפי דברי שאול השליח) הורכבו לעץ הזית. אחת האחריות זשה לאחריות שחלה על עם ישראל בזמנו - הכרזת אמת הישועה באדון.

* למדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-15 באפריל.

חיים משיחיים

1 פטרוס 2: 1 מתחיל עם המילה "ועתה" בכוונה להראות להלן התוצאות למה שקדם. בפרק הראשון באגרת הראשונה לפטרוס ראינו את מעשי הגבורה שישוע עשה עבורנו וכיצד עלינו להשיב למה שהוא עשה בעדנו. בפרק השני, שמעון כיפא עוסק בנושא זה, ולוקח אותנו אפילו רחוק יותר.

קראו 1 פטרוס 3:1-2. מה הפסוקים הללו אומרים לנו על האופן שעלינו לחיות?

כיפא משתמש בשתי דמויות שונות כדי להראות שלמאמינים יש תפקיד כפול. אחד הוא שלילי, והוא צצריכים להפטר מכמה דברים. התפקיד השני הוא חיובי, והוא שעלינו לחפש לעשות משהו.

בדמותו הראשונה, כיפא מפציר במאמינים להתפטר מרשע, מרמה, צביעות, קנאה וכל לשון הרע (1 פטרוס 2: 1). בעשותם זאת, המאמינים התנהגו שונה ממרבית האנשים הסובבים אותם. מכיוון שהם השליכו את הרשעות, הם לא ירצו להזיק לאחרים, אדרבא, הם ייטיבו להם. מכיוון שמאמינים השליכו מעליהם את המרמה, הם לא ירמו אחרים אלא יהיו ישירים והגונים. מאמינים לא יקנאו במי שיש לו יותר ממה שיש להם. הם יהיו שמחים בחלקם ויפרחו בכל מקום שההשגחה העליונה תשים אותם. הם גם לא יגידו דברים בכוונה לגרום נזק למוניטין של מישהו אחר.

הדמות השניה שבה כיפא משתמש - התינוק הרעב לחלב (1 פטרוס 2: 2) - תומכת בצד החיובי של הוראתו. החיים המשיחיים לא רק קוראים לנו להפטר מהדברים הרעים. חיים כאלה ריקים המה. זה לא רק זה אלא זה עניין של חיפוש אחר מזון רוחני עם אותה אינטנסיביות של תינוק הרעב לחלב. כיפא מצביע למקור של מזון רוחני זה לקוראיו (ראה אל העברים 12: 4, מתי 29: 22, 2 טימותיאוס 17-15: 3), דבר אלוהים, כתבי הקודש. דרך הכתובים נוכל לגדול רוחנית ומוסרית, מכיוון שבכתובים יש לנו את מלוא ההתגלות, לפחות לנו, של ישוע המשיח. ובישוע יש לנו את הייצוג הגדול ביותר של האופי והטבע של האל הקדוש שעלינו לאהוב ולשרת.

כיצד שתי רעיונות אלה קשורים אחד בשני: מדוע החיפוש אחר מזון רוחני מהכתובים יעזור לנו להשליך מחיינו את המעשים הרעים והגישה השלילית עליהם מזהיר אותנו שמעון כיפא?

אבן חיה

קרא 1 פטרוס 2:4-8 (ראה בנוסף ישעיהו 28:16, תהילים 118:22, ישעיהו 14:8, 15:8).
לאיזו אמת מכריעה מתכוון שמעון כיפא בפסוקים אלה? מה הוא אומר לנו לגבי
תגובתנו הראוייה לישוע?

אחרי שאמר לקוראיו לחפש אחר מזון רוחני, כיפא מפנה את תשומת ליבם לישוע המשיח, האבן החיה, קרוב לוודאי כהתייחסות לבית המקדש בירושלים. ב-1 פטרוס 2:4-8, הוא מצטט שלוש פסוקים מהברית הישנה המדגישים את המשמעות של אבן הפינה, שמייצגת את התפקיד של ישוע בקהילה. שמעון כיפא לא היחיד שמקשר את הפסוקים האלה לישוע. ישוע בעצמו משתמש בתהילים 118:22 בסיכום אחד ממשליו (מתי 42:21). כיפא עושה זאת במעשי השליחים 4:11, בנאומו למנהיגים היהודים. ושאל השליח משתמש בישעיהו 28:16 באיגרת אל הרומים 9:33. הנקודה של שמעון כיפא היא שאף על פי שישוע נדחה ונצל, הוא נבחר עיי אלוהים להיות לאבן הפינה בבית הרוחני שלו. לכן, המאמינים הם אבנים חיות הבנויות לתוך הבית הרוחני הזה. בהשתמשו במונח של אבן הפינה ואבני יסוד, שמעון כיפא מייצג תמונה של קהילה. הקהילה מיוסדת על ישוע אך מורכבת מאלה שהולכים אחריו. שימו לבכם שלהיות מאמין משמעותו להיות חלק מקהילת מאמינים, או קהילה מקומית. כפי שלבנים בנויים לתוך מבנה גדול יותר, כך גם מאמינים לא קרואים ללכת אחרי ישוע במנותק מן האחרים. מאמין שלא מהלל ופועל עם עוד מאמינים כדי לקדם את מלכות אלוהים סותר את המונח [מאמין]. מאמינים נטבליים למשיח, וכשהם נטבליים לו הם נטבליים לקהילתו על ידי אדמות.

שמעון כיפא גם מדבר על התפקיד של הקהילה. תפקידה של הקהילה היא לבנות "ממלכת כוהנים" (1 פטרוס 2:5) שמעלים "קרבתו רוחניים". בכתובים העבריים, הכוהנים מתווכים בין אלוהים לעמו. לעיתים קרובות שמעון כיפא ואחרים בברית החדשה משתמשים בשפת בית המקדש וכהונה כדי לייצג את הקהילה כמקדש אלוהים החי ועמו ככוהנים. הוא מצביע על מערכת הסגידה של הברית הישנה בשביל לגלות אמיתות על כיצד על המאמינים לחיות כיום.

קראו 1 פטרוס 2:5 בשנית. מה זאת אומרת "לְהַעֲלוֹת זִבְחֵי רוּחַ רְצוּנִים"? כיצד המשיחיים, כחלק מקהילה הסוגדת לה', עושים זאת?

עם ברית אלוהים

שמעון כיפא כותב הרבה מנקודת מבטו של התנ"ך. והרעיון המרכזי למבט זה זה הרעיון של ברית, נושא מרכזי ביותר בתאולוגיה יהודית ונוצרית.

מה היא הברית?

"ברית" היא מונח שמתאר חוזה או הסכם רשמי בין שני צדדים. ברית יכולה להיכרת בין שני אנשים (כמו למשל יעקב ולבן בבראשית 31: 44) או בין שני מלכים (למשל המלך שלמה והמלך חירם במלכים א' 5: 12). ברית גם יכולה להיכרת בין מלך לעמו, כמו במקרה של המלך דוד וזקני העם (שמואל ב' 3: 5).

הנושא הבולט מבין כל הנושאים הללו הוא יחסי הברית המיוחדים שקיימים בין אלוהים לעמו המובחר, צאצאיו של אברהם.

קראו בראשית 1-4: 17, שמות 2: 24, ושמות 8-3: 24. מה אומרים לנו הפסוקים הללו בקשר לברית שה' כרת עם ישראל?

הספר הראשון במקרא, בראשית, מספר כיצד כרת אלוהים ברית עם אברהם (בראשית 15: 9-26, 17: 1-26). אלוהים "זכר" את בריתו כאשר הציל את עם ישראל מהדיכוי במצרים (שמות 2: 24). אלוהים חידש את הברית בזמן משה רבנו כאשר נתן לנו את עשרת הדברות ועוד תורות לבני ישראל (שמות 8: 1-24, 19: 1-24, במיוחד שמות 8-3: 24).

אך ברכות הברית לא היו ללא תנאים. "אלוהים הבטיח שאם יקפידו בקיום מצוותיו, הוא יברך אותם בכל משלח ידיהם." (אלן ג'יי. ווייט, Testimonies for the Church, Vol. 2 p.574). ואכן, הנביאים הזהירו את ישראל שוב ושוב על הסכנות שערבו באי-ציות למצוות ה', לעיתים בלשון ומונחים של ברית. נטען שמלבד הנבואות של דניאל והתגלות, מרבית הנבואות בכתובים מותנות. מזאת אנו למדים שציות הוא נושא מרכזי ביותר בברכות הברית. הברכות של נבואות הברית היו מותנות בציות לחוקות אלוהים, ונבואות אבדון חלו רק על הממרים.

מה המשמעות עבורכם להיות ביחסי ברית עם אלוהים? אלו מחויבויות הברית חלים עליכם?

ממלכת כוהנים

בספר שמות, בפרק 19, ה' אומר למשה "וּמַשָּׁה עָלָה, אֶל-הָאֱלֹהִים; וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה, מִן-הַהָר לֵאמֹר, כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. אַתֶּם רְאִיתֶם, אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לַמִּצְרַיִם; וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל-בְּנֵי נְשָׁרִים, וְאָבָא אֶתְכֶם אֵלַי. וְעַתָּה, אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקִלִּי, וּשְׁמַרְתֶּם, אֶת-בְּרִיתִי-וְהִיִּיתֶם לִי סֹגְלָה מִכָּל-הָעַמִּים, כִּי-לִי כָל-הָאָרֶץ. וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מִמְּלַכְת כֹּהֲנִים, וְגוֹי קְדוֹשׁ" (שמות 6-19: 3-6). זוהי הבשורה, גלוייה בפנינו אלפי שנים לפני מות ישוע: אלוהים גואל את עמו, מושיע אותם מחטאיהם ועבדות החטא, ומצווה אותם, כעם הברית, לאהוב אותו ולציית לו לעדות לכל העולם.

קרא 1 פטרוס 2:5,9,10 ושמות 6:19. למה כיפא מתכוון כאשר הוא קורא למאמינים "ממלכת כהנים" ו"עם קדוש" (1 פטרוס 2:9)? מה המונחים והלשון הזאת אומרים לנו כאדוונטיסים שומרי שבת על המחויבות שיש לנו?

"בית רוחני" "גוי קדוש" "ממלכת כהנים", ו"עם סגולה" כולם מונחים של כבוד שמתארים את היחס המיוחד שיש לאלוהים עם זרע אברהם. וכעת, בקונטקסט של הברית החדשה, בהקשר לישוע ומותו, שמעון כיפא משתמש באותה לשון ברית ומייחס אותה לחברי קהילה. ברכות הברית שנכרתו עם בני ישראל כעת הורחבו לכלול לא רק את היהודים שמאמינים בישוע אלא בנוסף את הגויים המאמינים גם כן. כך, באמצעות ישוע, לגויים גם יש זכות להיקרא בנים לאברהם. "וְאִם אַתֶּם שֹׁקֵימ לְמִשִּׁיחַ, אֲזִי זָרַע אֲבָרְהָם אֲתֶם וְיִוְרְשִׁים עַל־פִּי הַתְּבַטָּחָה." (אל הגלטים 3: 29). באמצעות ישוע, כל אחד, ללא קשר למוצא, יכול להיות חלק מ"ממלכת כהנים".

גוי קדוש? עם סגולה? מהם משמעות המונחים הללו בנוגע לאורח החיים שאנו חיים, כיחידים וכקהילה? מה נוכל לשפר בכדי לחיות על פי קריאה נעלה הזו?

למען תספרו תהילותיו

ההשוואות לעם ישראל מהתנ"ך לא מסתיימות עם הישועה או קריאת אלוהים ובחירתו בנו. השאלה היא, לשם מה נקראנו ונבחרנו? כיפא מיד עונה לשאלה זו. כיפא מראה שליחסים המיוחדים האלה יש כוונה יחודית. על המאמינים לספר "תהילותיו של הקורא אתכם מחשך אל אורו הנפלא" (1 פטרוס 9: 2). זו הייתה המחויבות של עם ישראל בתנ"ך. אלוהים קרא להם להיות עדין בעולם. מטרתו של אלוהים הייתה שבאמצעות ברית זו עם ישראל יהיה לברכה לכל משפחות האדמה.

קרא את הפסוקים הבאים. מה הנקודה המשותפת לכל פסוקים אלה? דברים 6: 4, 26: 18, 19, ישעיהו 3-1: 60, זכריה 8: 8.

לעם ישראל, כעם הברית, הייתה משימה לבשר לעולם כולו את הישועה באמצעות המשיח. למאמינים כיום יש את אותה משימה. הם קרואים לחלוק עם אחרים את ניסיונם ואת הידע שלהם על אלוהים ומה הוא עשה למען העולם דרך המשיח.

קרא 1 פטרוס 2: 10. מדוע פסוק זה כה מרכזי בשליחותם ומטרתם של המאמינים?

העולם שרוי בחטא, מוות, ואבדון שממשמש ובא. אך ישוע נתן את חייו למען הישועה של כל בני האדם והצלתם מההרס הממשמש ובא. וכשם שקרה עם עם ישראל בתנ"ך, תנאי הכבוד הם גם תנאי אחריות. למשיחיים מעמד גבוה במיוחד: מעמד עם אלוהים. אך מעמד זה מביא עמו את האחריות לזמן גם אחרים שגם הם יהנו ממעמד מיוחד זה. כפי שכיפא מביע זאת ב-1 פטרוס 2: 10, הקהילה בונה את עצמה כעם. פעם לא היו כעם, אך כעת רוחמו בשביל להגיע להיות עם קדוש (ראה הושע 1, 2). בכתובים, המילה "קדוש" קיימת בהקשר לקידוש משהו לשם סגידה. לכן, כגוי קדוש, המאמינים נבדלים מהעולם, וההבחנה הזו משתקפת באמצעות אורח חייהם. כמו כן, הם קרואים להיות כלהבת אש חמימה בליל סגריר וקר, שתמשוך אנשים לחומה. למאמינים יש את האחריות לשתף ולחלוק עם אחרים את הישועה המופלאה שהם בעצמם חווים.

נקודות למחשבה

"הקהילה יקרת ערך בעייני האדון. הוא מעריך אותה, לא בשל יתרונותיה החיצוניים, אך בשל אדיקותה הכנה שמבדילה אותה מהעולם. הוא מעריך אותה על פי צמיחת הידע של המשיח אצל חבריה, לפי התקדמותם בניסיון הרוחני שלהם. "המשיח משתוקק לקבל מכרמו פירות קדושה וזולתנות. הוא מחפש ערכי אהבה וטוב. כל יופי האמנות לא יוכל להשתוות עם יופי המזג והאופי המתגלים במייצגי המשיח. אורית החסד הסובבת את נפש המאמין, רוח הקודש שעובדת בשכל ובלב, עושה אותו למים חיים אלי חיים ומאפשרת לאלוהים לעשות את עבודתו." אלן ג'י. ווייט Christ's Object Lessons, p. 298.

שאלות לדיון:

1. איך מרגישים להיקרא מחושך "אֵל אֹרֹךְ הַנְּפֹלָא"? מה המשמעות של זה? אם הייתם צריך להסביר את הרעיון הזה למישהו שלא מאמין בישוע, מה הייתם אומרים לו? מה זה החושך, את מה הוא מסמל? ומה ההבדל בין שניהם בהקשר של מה ששמעון כיפא מדבר פה?
2. "רֵאָה לַמִּדְתֵי אֲתָכֶם, חֻקִים וּמִשְׁפָּטִים, כְּאֲשֶׁר צִוִּי, יְהוָה אֱלֹהֵי: לַעֲשׂוֹת כֵּן--בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. וּשְׁמֵרְתֶם, וְעִשִׂיתֶם--כִּי הוּא חֻמַּתְכֶם וּבִינְתְכֶם, לְעֵינֵי הָעַמִּים: אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן, אֵת כָּל-הַחֻקִים הָאֵלֶּה, וְאָמְרוּ רַק עִם-חֶכֶם וְנִבּוֹן, הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה. זֶ כִּי מִי-גּוֹי גָדוֹל, אֲשֶׁר-לוֹ אֱלֹהִים קְרִבִים אֵלָיו, כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל-קְרָאנוֹ אֵלָיו. ח וּמִי גּוֹי גָדוֹל, אֲשֶׁר-לוֹ חֻקִים וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים, כָּכֵל הַתּוֹרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם." (דברים 8:4-5). באילו דרכים המילים האלה מתייחסים אלינו, כאדוונטיסטים שומרי שבת ולמה שנקראנו לעשות על ידי אלוהים כתוצאה של כל מה שניתן בעדנו?
3. קרא 1 פטרוס 2:3. למה כיפא מתכוון כאשר הוא אומר, "אִם אִמְנֶם טְעַמְתֶּם כִּי טוֹב הָאֲדוֹן"? כיצד "טעמתם" את טובו?
4. הסתכלו סביבכם בקהילתכם. מה יש בקהילה שלכם שעושה אותה, ואתכם חברים בה, למושכת למי שאיננו אדוונטיסט או שלא יודע מה אנו מאמינים?